

Consultori

ELS NOUS GOVERNS A LA VALENCIANA S'EXPLIQUEN ALS PLATÓS DE TELEVISIÓ CITANT EL GUIÓ DE 'BORGEN', I UN CAPÍTOL DE 'BREAKING BAD' EXPLICA "LA INDEMNIZACIÓN EN DIFERIDO"

Estimada Sra. Francis: Vostè no ho sap, o no té per què saber-ho, però jo en un altre temps vaig ser diputat. Aquella experiència m'ha deixat unes quantes seqüeles físiques, com ara la miopia i un agreujament de l'alopecie que vaig heretar del meu pare. Però sense dubte que les ferides més greus han estat les psicològiques.

Quan van desterrar-me de la llista, encara vaig estar moltes setmanes alçat-me del llit, vestint-me de diputat, agafant el maletí de diputat i amb cara de diputat mamprentent el camí cap a les Corts Valencianes com si res no haguera canviat en la meua vida després de les últimes eleccions autonòmiques. En arribar a la porta del Palau de Benicarló, els policies autonòmics molt amablement em recordaven que ja no podia passar sense acreditació i cridaven algun assessor del meu partit per què em custodiara mentre venia a recollir-me algun familiar o conegut per portar-me a casa.

A aquella confusió contribuïa, i no poc, el fet que el meu partit no em donara de baixa dels grups del WhatsApp ni de la llista de correu del grup parlamentari. Com que continuaven convocant-me a tots els actes institucionals del nou Govern tripartit, allà que anava jo, mudat com un xiquet en dia de diumenge, a pegar colzades per fer-me la foto amb el president Ximo Puig o la vice-presidenta Mónica Oltra. I com que els membres del Govern valencià cada cop que em veien eren tan amables amb mi, en acabar aquells actes, sempre tornava a casa amb la panxa agràida pel *catering* i el cap ple de pardals, convençut que la telefonada del Palau de la Generalitat per nomenar-me adjunt al síndic era imminent.

El dia que vaig començar a convocar rodes de premsa a la secció d'electrodòmestics d'El Corte Inglés per denunciar

JOSEP MORENO

el tancament de la ràdio i la televisió valencianes, la meua família va decidir que allò ja no podia continuar i em busquen ajuda professional. Ara, fa ja sis mesos que vaig a teràpia i estic en un grup on altres ex-membres de les institucions de l'Estat intercanviem experiències i ens donem suport per superar la traumàtica pèrdua d'un estatus que ja no tornarà. Fins i tot vaig fer nous amics d'altres partits polítics. Tenia molt bon rotllo amb un ex-secretari autonòmic que volia fer-me padrí de la seua filla. Però al final no va poder ser. Al pobre el van engarjolar la setmana passada. Jo no ho sabia però estava en "crida i cerca" per no sé quin cas de corrupció. El van enxampar a la porta de la parròquia on fem la teràpia de grup. La Guàrdia Civil el va emmanillar davant dels nostres nassos. Una escena molt desagradable. Pel que sembla, feia mesos que no apareixia per casa. Ara bé, no es perdria ni una sessió de la teràpia.

El cas és que estic molt millor. Ja fa més d'un any que no he signat cap nota de premsa i ara quan vaig al futbol i la gent de

seguretat m'escorcolla, ja no els dic allò de "vostè no sap amb qui està parlant".

Jo faig tot el que puc. Fa mesos que en començar el telenotícies canvie de cadena. Ara, a la televisió només veig series de ficció. Però no sé si és una bona idea.

Segons el meu cosí que, per allò ser regidor al poble no li queda més remei que atendre les notícies de la cosa pública, George R.R. Martin és el nou Karl Marx de la nova esquerra i la caixa de les sis temporades de *Juego de Tronos* ha substituït a la prestatgeria de la *gauche divine* espanyola el volum d'*El Capital*. Els nous *Governs a la valenciana* s'expliquen als platós de televisió citant el guió de *Borgen* i pel que sembla hi ha un capítol de *Breaking Bad* on se sintetitza una amfetamina que podria explicar el que de debò va succeir a l'executiva del PP el dia aquell de "La indemnización que se pactó fue una indemnización en diferido".

Però, vostès diran, aquest home per què ens explica tot això? Veuran... És que aquest matí han trucat a la porta de casa un grup d'alcaldes i càrrecs públics del meu partit per demanar-me que encapçale una revolta orgànica sense importància abans no es tanquen les llistes per a les generals. Diuen que jo sóc un home molt valuós per al meu partit, que hauria d'estar encapçalant la llista o com a mínim en els llocs d'eixida. Jo els he explicat que no ho veig clar. Que jo ara estic en un procés de desintoxicació vital, fent per redreçar la meua vida. Però un dels qui encapçalava la comitiva, un conill blanc molt espavilat que duia un rellogte a la mà i que arribava tard a no sé quin lloc ha insistit que els seguira fins que he acceptat. A la fi hem quedat a berenar demà a casa d'un fabricant de barrets que és secretari general d'una agrupació que em dona suport. La veritat... no sé si he fet bé. Vostè que en pensa?

Consultor en comunicació